

IX. Поминъкъ.

Въ миналото, както и днесъ, Севлиево е било преимушествено земледѣлски градъ: жителитъ му — турци и българи — сж се занимавали по-вече съ земледѣлие и скотовѣдство, отколкото съ занаяти и търговия.

Отъ равнитѣ ограсли на земледѣлското стопанство, следъ обработването на житнитѣ растения, най-добре сж били застъпени лозарството и бубарството.

Съ лозя е билъ облянъ не само цѣлия Крушевоки баиръ, но и всички хълмове, лежащи на югоизтокъ отъ града. Съ такива била засадена сжщо и голѣма частъ отъ мѣстността „Вѣлия пътъ“ която се намира на западъ отъ града.

Отъ гроздето севлиевци приготвявали добро и вкусно вино, една частъ отъ което имъ е служело за мѣстна консумация, а друга изнасяли за продажъ въ съседнитѣ градове и села, най-вече въ Габрово.

Въ послѣдния градъ било изнасяно и голѣмо количество винегъ оцетъ.

Трѣбва да се забележи, че въ турско време въ Севлиево е имало чудно и необикновено голѣмо изобилие на грозде. Имало е случаи, когато, поради много грозде и нѣмане на сждове, въ които да се побере, последното е било оставяно на лозитѣ.

Бубарството, както и лозарството, и винарството, е било едно отъ най-любимитѣ занаятия на гражданитѣ. За нуждитѣ на последното сж били отглеждани много черничови дръвчета.

Такива е имало засѣяни не само въ лозята и полето, но и навредъ покрай пштищата.

Съ бубарство и копринарство сж се занимавали, както и днесъ, разбира се, само женитѣ.

Тукъ му е мѣстото да отбележимъ, че освенъ съ бубарство, севлиевскитѣ сж се занимавали и съ друго ползено за тѣхъ занятие: предене на вълна въ гайтанъ въ габровскитѣ гайтанджии. Това женско занятие, което се практикуваше почти отъ всички домакини и следъ Освобождението, изчезна къмъ края на 80-тѣхъ год., т. е. когато се създадоха модерни текстилни фабрики въ Габрово.

Огна начало пашкулитѣ сж били продавани на арнау-